

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25. 8. 2026 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Velka a soudkyň JUDr. Libuše Chudíkové a Mgr. Miriam Kantorové v trestní věci obžalovaného [redacted], **narozeného** [redacted] ve [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted],

takto:

K odvolání obžalovaného se podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 6. 3. 2026 č. j. 4 T 144/2024 – 1196 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že

obžalovaný

[redacted], narozený [redacted] ve [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted],

je vinen,

že v období od 1. února 2019 do 28. června 2022 v Plzni, nejprve jako osoba [redacted] univerzity [redacted] pověřená vedením Fakulty [redacted] univerzity v [redacted] (dále jen F[redacted] [redacted]U) a poté jako jmenovaný [redacted] uvedené fakulty v rozporu nejméně s ustanovením § 38 odst. 1 písm. b) a § 249 odst. 1 zákoníku práce a současně v rozporu se smluvní povinností řádně hospodařit se svěřenými prostředky, střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, která byla výslovně stanovena v příloze jmenovací listiny ze dne 27. 3. 2019,

vydával po předchozí dohodě s níže jmenovanými studenty *Rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií* bez adekvátního důvodu s tím, že studentům vyplacenou částku si zcela nebo z části nechá od příslušného studenta vyplatit v hotovosti nebo na vlastní bankovní účet nebo na bankovní účet jiné jím určené osoby, případně jiné jím určené osobě jako odměnu za provedené služby objednané

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

výhradně na základě jeho vlastního rozhodnutí mimo standardní pravidla stanovená pro nakládání s majetkem univerzity, o výši jemu studenty převedené či v hotovosti vyplacené částky rozhodoval sám, přičemž jednal se záměrem s takto získanými finančními prostředky nakládat bez vědomí [redacted]U, bez jakékoli účetní evidence a výhradně na základě vlastního uvážení, to vše v hrubém rozporu se svými povinnostmi a oprávněnými zájmy svého zaměstnavatele, kdy konkrétně

1) dne 27. 2. 2019 přiznal studentce P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 16 000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

2) dne 8. 4. 2019 přiznal studentu P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 7 000 Kč, ze které si částku 6 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit v hotovosti dne 15. 4. 2019,

3) dne 8. 4. 2019 přiznal studentce P[redacted] [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 14 000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

4) dne 26. 4. 2019 přiznal studentu P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 10.500 Kč, ze které si částku 8 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 13. 5. 2019 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

5) dne 26. 4. 2019 přiznal studentce P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 18 000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

6) dne 26. 4. 2019 přiznal studentu P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 10 500 Kč, ze které si částku 7 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 13. 5. 2019 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

7) dne 6. 6. 2019 přiznal studentu P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 20 000 Kč, ze které si částku 11 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 14. 6. 2019 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

8) dne 6. 6. 2019 přiznal studentce P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 18 500 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

9) dne 6. 6. 2019 přiznal studentu P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 13 000 Kč, ze které si částku 9 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 17. 6. 2019 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

10) dne 28. 6. 2019 přiznal studentce P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 18 500 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

11) dne 28. 6. 2019 přiznal studentu P[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 13 000 Kč, ze které si částku 9 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 17. 7. 2019 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

12) dne 1. 8. 2019 přiznal studentce F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 20 000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

13) dne 1. 8. 2019 přiznal studentu F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 12 000 Kč, ze které si částku 10 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 16. 8. 2019 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

14) dne 29. 8. 2019 přiznal studentce F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 24 000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

15) dne 30. 9. 2019 přiznal studentce F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 18 000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

16) dne 30. 9. 2019 přiznal studentu F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 11 000 Kč, ze které si částku 10 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 30. 10. 2019 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

17) dne 5. 11. 2019 přiznal studentce F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za účast na některých akcích [redacted], [redacted] a za propagaci Fakulty [redacted] ve výši 15 000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

18) dne 5. 11. 2019 přiznal studentce [redacted] fakulty [redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 14 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 11. 11. 2019 a dne 19. 11. 2019 byla z této přijaté platby částka ve výši 13 000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [redacted], č. ú. [redacted],

19) dne 5. 11. 2019 přiznal studentu F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium ve výši 13 000 Kč, ze které si částku 12 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 22. 11. 2019 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

20) dne 19. 11. 2019 přiznal studentce F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro F[redacted] – kurzy první pomoci aj. ve výši 12 000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

21) dne 19. 11. 2019 přiznal studentce [redacted] fakulty [redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro Fakultu [redacted] ve výši 15 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 13. 12. 2019 a dne 19. 12. 2019 byla z této přijaté platby částka ve výši 13 000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [redacted], č. ú. [redacted],

22) dne 19. 11. 2019 přiznal studentu F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium ve výši 10 000 Kč, ze které si částku 8 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 18. 12. 2019 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

23) dne 15. 12. 2019 přiznal studentce F[redacted] U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro F[redacted] – kurzy první pomoci aj. ve výši 8 000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

24) dne 15. 12. 2019 přiznal studentce [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práce pro F[redacted], spolupráce s F[redacted] a pomoc při občerstvení ve výši 13 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 18. 12. 2019 a dne 20. 12. 2019 byla z této přijaté platby částka ve výši 12 000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [redacted], č.ú. [redacted],

25) dne 3. 2. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za práci pro F[redacted] a kurzy ve výši 15 000 Kč, ze které si částku 3 000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit nejméně dne 12. 2. 2020 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

26) dne 27. 2. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za akce studentské komory ve výši 28 000 Kč, ze které částky si nechal jmenovanou studentkou na vlastní bankovní účet č. [redacted], vydávaje jej za účet [redacted]U, dne 17. 3. 2020 vyplatit částku 25 000 Kč,

27) dne 27. 2. 2020 přiznal studentce [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě práce pro F[redacted] spolupráce F[redacted] ve výši 9 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 9. 3. 2020 a dne 12. 3. 2020 byla z této přijaté platby částka ve výši 8 000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [redacted], č. ú. [redacted],

28) dne 27. 2. 2020 přiznal studentu F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium ve výši 14 000 Kč, ze které si částku 13 000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 11. 3. 2020 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

29) dne 2. 3. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě práce pro F[redacted] – kurzy první pomoci aj. ve výši 9 000 Kč, ze které si částku 8 000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 12. 3. 2020 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

30) dne 24. 3. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě práce pro F[redacted] ve výši 5 000 Kč, ze které si částku 4 000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 16. 4. 2020 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

31) dne 28. 3. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za akce studentské komory ve výši 30 000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

32) dne 29. 4. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě práce pro F[redacted]ve výši 5 000 Kč, ze které si částku 4 000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 15. 5. 2020 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

33) dne 28. 5. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě spolupráce [redacted] s F[redacted] v rámci jednání s [redacted] ve výši 13 000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou nejméně převážnou část v hotovosti,

34) dne 28. 5. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě spolupráce se [redacted], práce pro F[redacted] v rámci COVID 19 ve výši 10 000 Kč, ze které si částku 9 000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 16. 6. 2020 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

35) dne 28. 5. 2020 přiznal studentce [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě práce pro F[redacted],

spolupráce F[redacted], masky COVID ve výši 9 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 10. 6. 2020 a dne 15. 6. 2020 byla z této přijaté platby částka ve výši 8 000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [redacted], č.ú. [redacted],

36) dne 29. 6. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě spolupráce [redacted] s F[redacted] v rámci COVID ve výši 12 000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou nejméně převážnou část v hotovosti,

37) dne 30. 6. 2020 přiznal studentce [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě práce pro F[redacted], spolupráce F[redacted], štíty COVID ve výši 25 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 10. 7. 2020 a dne 14. 7. 2020 byla z této přijaté platby částka ve výši 3 000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [redacted], č.ú. [redacted],

38) dne 1. 7. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě spolupráce se [redacted], práce pro F[redacted] v rámci COVID 19 ve výši 25 000 Kč, ze které si částku 24 000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 14. 7. 2020 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

39) dne 23. 7. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě spolupráce na přípravném týdnu pro 1. ročníky a [redacted] F[redacted] ve výši 15 000 Kč, ze které si částku 13 000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 11. 8. 2020 na vlastní bankovní účet č. [redacted],

40) dne 29. 9. 2020 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium na základě spolupráce [redacted] s F[redacted] v rámci COVID ve výši 5 000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou nejméně převážnou část v hotovosti,

41) dne 1. 2. 2021 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za natáčení a COVID ve výši 7 000 Kč,

42) dne 26. 2. 2021 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za natáčení a COVID ve výši 3 000 Kč,

následně po připsání těchto mimořádných stipendií ve výši 7 000 Kč a 3 000 Kč (jednání pod body 41) a 42)) na účet [redacted] dal obžalovaný studentce pokyn k převodu částky ve výši 8 300 Kč na bankovní účet č. [redacted]0, jehož majitelkou je [redacted], nar. [redacted], s poznámkou „Malování F[redacted]“, k čemuž došlo dne 17.3.2021,

43) dne 29. 4. 2021 přiznal studentu F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za výpomoc na výuce Katedry [redacted] ve výši 20 000 Kč, kterou částku si od něj celou nechal přesně nezjištěného data vyplatit v hotovosti,

44) dne 29. 4. 2021 přiznal studentu F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za výpomoc na výuce Katedry [redacted] ve výši 20 000 Kč, kterou částku si od něj celou nechal přesně nezjištěného data vyplatit v hotovosti,

45) dne 29. 4. 2021 přiznal studentce F[redacted] [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za výpomoc na výuce Katedry [redacted] ve výši 15 000 Kč, ze které částku 13 500 Kč nechal jmenovanou studentkou převést na bankovní účet č. [redacted] (majitel účtu [redacted], nar. [redacted], uhrazeno dne 14. 5. 2021),

46) dne 1. 6. 2021 přiznal studentu P[redacted] U[redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za výpomoc na výuce Katedry [redacted] ve výši 18 000 Kč, kterou částku si od něj celou nechal přesně nezjištěného data vyplatit v hotovosti,

47) dne 29. 10. 2021 přiznal studentu [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za výpomoc na Fakultě [redacted] ve výši 9 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 12. 11. 2021 a dne 15. 11. 2021 byla z této přijaté platby částka ve výši 8 000 Kč studentem převedena na bankovní účet [redacted], č. ú. [redacted],

48) dne 25. 11. 2021 přiznal studentu [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za organizaci a koordinaci 7. studentské vědecké konference Katedry [redacted] ve výši 15 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 15. 12. 2021 a dne 16. 12. 2021 byla z této přijaté platby částka ve výši 14 000 Kč studentem převedena na bankovní účet [redacted], č. ú. [redacted],

49) dne 31. 1. 2022 přiznal studentu [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za výpomoc a přepis výzkumu ve výši 17 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 9. 2. 2022 a dne 10. 2. 2022 byla z této přijaté platby částka ve výši 16 000 Kč studentem převedena na bankovní účet [redacted], č. ú. [redacted],

50) dne 28. 2. 2022 přiznal studentu [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za výpomoc studentům ve výši 11 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 14. 3. 2022 a dne 17. 3. 2022 byla z této přijaté platby částka ve výši 10 000 Kč studentem převedena na bankovní účet [redacted], č. ú. [redacted],

51) dne 30. 3. 2022 přiznal studentce P[redacted] U[redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za spolupráci činnost [redacted] praní prádla pro učebnu studijního programu [redacted] ve výši 10 000 Kč, ze které částky si nechal jmenovanou studentkou na vlastní bankovní účet č. [redacted] dne 19. 4. 2022 vyplatit částku 7 000 Kč,

52) dne 30. 3. 2022 přiznal studentu [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za výpomoc P[redacted], právní otázky ve výši 11 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 12. 4. 2022 a dne 13. 4. 2022 byla z této přijaté platby částka ve výši 10 000 Kč studentem převedena na bankovní účet [redacted], č. ú. [redacted],

53) dne 27. 4. 2022 přiznal studentce P[redacted] U[redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za činnost [redacted] praní ve výši 6 000 Kč, ze které částky si nechal jmenovanou studentkou na vlastní bankovní účet č. [redacted] dne 12. 5. 2022 vyplatit částku 3 000 Kč,

54) dne 30. 5. 2022 přiznal studentu [redacted] fakulty [redacted]U [redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za výpomoc P[redacted] – právní otázky ve výši 16 000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 13. 6. 2022 a dne 14. 6. 2022 byla z této přijaté platby částka ve výši 15 000 Kč studentem převedena na bankovní účet [redacted], č. ú. [redacted],

55) dne 28. 6. 2022 přiznal studentce P[redacted] U[redacted], nar. [redacted], rozhodnutím č.j. [redacted] mimořádné stipendium za činnost [redacted] + praní ve výši 14 000 Kč, ze které částky si nechal jmenovanou studentkou na vlastní bankovní účet č. [redacted] dne 21. 7. 2022 vyplatit částku 10 000 Kč,

čímž poškozené [redacted] univerzitě v [redacted], IČO: [redacted], způsobil přiznáním a výplatou uvedených mimořádných stipendií v rozporu s jeho povinnostmi škodu v souhrnné výši 765 000 Kč,

tedy

jednáním pod body 1) – 55)

porušil podle zákona mu uloženou a smluvně převzatou povinnost opatrovat cizí majetek, tím jinému způsobil škodu nikoli malou a takový čin spáchal jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného,

tím spáchal

jednáním pod body 1) – 55)

pokračující přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, účinného do 31. 12. 2025

a odsuzuje se

podle § 220 odst. 2 trestního zákoníku, účinného do 31. 12. 2025, k trestu odnětí svobody v trvání **jednoho (1) roku**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v **trvání tří (3) roků**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku, účinného do 31. 12. 2025, k peněžitému trestu ve výši **150 000 Kč (sto padesát tisíc korun českých), sestávajícího ze 150 denních sazeb** po **1 000 Kč**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnaneckého či jiného obdobného poměru se samostatnou pravomocí nakládat s majetkem pocházejícím v veřejných zdrojů, a to na dobu **tří (3) roků**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [redacted] univerzitě v [redacted], IČ: [redacted], se sídlem v [redacted], [redacted], na náhradě škody částku **765 000 Kč**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město byl obžalovaný uznán vinným pokračujícím přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle §220 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že

v Plzni v období od 27. 2. 2019 do 28. 6. 2022, když v době od 1. 2. 2019 do 27. 3. 2019 byl pověřen [redacted] univerzity v [redacted] vedením Fakulty [redacted] univerzity v [redacted] (dále jen F[redacted]U), a následně s účinností od 28. 3. 2019 byl jmenován [redacted] univerzity v [redacted] (dále jen [redacted]U) do funkce [redacted] F[redacted]U, v rozporu nejméně s ustanovením § 38 odst. 1 písm. b) a § 249 odst. 1 zákoníku práce a současně s v rozporu se smluvní povinností řádně hospodařit se svěřenými prostředky, střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, která byla výslovně stanovena v příloze jmenovací listiny ze dne 27. 3. 2019,

vydával po předchozí dohodě s deseti ve skutkové větě specifikovanými studenty v 55 případech Rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií bez adekvátního důvodu, případně z důvodu oprávněného, avšak v přemrštěné výši, když již v době vydání rozhodnutí byl srozuměn s tím, že navýšenou, v některých případech celou přiznanou částku, si nechá od příslušného studenta

vyplatit v hotovosti, na vlastní bankovní účet nebo na bankovní účet jiné osoby, případně jiné osobě jako odměnu za provedené služby objednané výhradně na základě jeho vlastního rozhodnutí mimo standardní pravidla stanovená pro nakládání s majetkem univerzity, zda si finanční částky, které byly jednotlivým studentům vypláceny na účet, tito z části ponechají či s nimi naloží jím předem stanoveným způsobem, určoval sám či v konsensu s daným studentem, z finančními prostředky, které tak získal v hotovosti nebo zasláním na bankovní účty, pak následně nakládal bez vědomí [redacted]U, bez jakékoli účetní evidence a výhradně na základě vlastního uvážení a to vše v hrubém rozporu se svými povinnostmi a oprávněnými zájmy svého zaměstnavatele. Tímto jednáním způsobil poškozené [redacted]U škodu v souhrnné výši 765 000 Kč.

2. Uložen mu byl trest odnětí svobody ve výměře jednoho roku s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání tří roků, peněžitý trest ve výši 150 denních dávek, když výše jednotlivé denní sazby činí 1 000 Kč, celkem tedy 150 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnaneckého či jiného obdobného poměru se samostatnou pravomocí nakládat s majetkem pocházejícím z veřejných zdrojů, a to na dobu tří roků. Trest byl ukládán podle trestního zákoníku účinného v době spáchání trestného činu, tj. do 31.12.2025. Obžalovanému byla uložena povinnost zaplatit poškozené [redacted]U na náhradě škody částku ve výši 765 000 Kč.

3. Proti uvedenému rozhodnutí si obžalovaný podal v zákonné lhůtě odvolání, a to do všech výroků rozsudku, které prostřednictvím svého obhájce odůvodnil tím, že rozsudek soudu I. stupně je nepřezkoumatelný, trpí vadami skutkových zjištění, soudu vytkl nesprávné právní posouzení věci a nesprávnost výroku o náhradě škody.

4. Obhajoba poukázala na řadu rozporů mezi vyhlášeným rozsudkem a jeho písemným vyhotovením. Dále byl namítán nesoulad mezi výrokem a jeho odůvodněním. Podle obžalovaného tak trpí rozsudek závažnými vnitřními rozpory, které oslabují jeho přezkoumatelnost.

5. Ve vztahu ke skutkovým zjištěním namítá, že soud hodnotil důkazy jednostranně v jeho neprospěch a neprovedl některé důkazy, které navrhl. Zdůrazňuje rozdíl mezi prokázáním nestandardního nakládání se stipendijními prostředky a prokázáním způsobení škody [redacted]U. Dle jeho názoru druhá skutečnost prokázána nebyla. Soud neprověřil tvrzení obhajoby o použití vrácených prostředků ve prospěch fakulty, ačkoliv v tomto ohledu zvažoval doplnění dokazování. Dále zpochybňuje hodnocení výpovědí některých svědků, především svědkyně [redacted] a [redacted] univerzity, svědka [redacted]. Namítl, že soud dostatečně nezohlednil možné motivace jejich výpovědí ani okolnosti fungování univerzity, které podle něj vedly k volbě nestandardních postupů při financování fakultních potřeb. Tvrdí, že dokazování neprokázalo bez důvodných pochybností úmysl způsobit škodu ani vznik škody ve výši 765 000 Kč.

6. V části týkající se právního posouzení věci dle obžalovaného soud nesprávně posoudil právní povahu stipendijních rozhodnutí. Jako [redacted] měl pravomoc o mimořádných stipendiích rozhodovat, a odmítl závěr soudu o formální neplatnosti rozhodnutí. Soud si neplatnost zaměnil s nezákonností, přezkoumatelností či zrušitelností rozhodnutí. Za nesprávný považuje i závěr, že škoda odpovídá celkové částce vyplacených stipendií, aniž by soud zkoumal, zda vrácené prostředky byly použity pro fakultu a zda univerzita nezískala odpovídající protiplnění. Jeho jednání představovalo nejvýše obcházení interních pravidel, nikoli úmyslné poškození univerzity. Současně namítl nedostatečné posouzení subjektivní stránky trestného činu a nesouhlasí se závěrem o přímém úmyslu. Podle něj soud neprovedl individuální posouzení jednotlivých dílčích útoků pokračujícího trestného činu a z odchodu finančních prostředků automaticky dovodil vznik škody i úmyslné zavinění.

7. Pokud jde o trest, soud nepřihlédl k okolnostem svědčícím v jeho prospěch, zejména k tvrzenému využití prostředků pro potřeby fakulty a k jeho následné rezignaci na funkci [redacted] bezprostředně po zveřejnění případu. Podle něj tyto skutečnosti měly být zohledněny nejméně při úvahách o druhu a výměře trestu. Ve vztahu k výroku o náhradě škody nebyl vznik škody ve výši 765 000 Kč dostatečně prokázán a adhezní výrok postrádá odpovídající skutkový základ i přesvědčivé odůvodnění. Tvrdí, že stejné vady, které podle něj zatěžují výrok o vině, dopadají i na výrok o náhradě škody. Proto považuje tento výrok za neudržitelný, případně předčasný. Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

8. K odvolání obžalovaného se vyjádřila poškozená [redacted]U prostřednictvím svého zmocněnce. Uvedla, že obhajoba se snaží jednání obžalovaného prezentovat jako improvizovaný způsob financování potřeb fakulty či důsledek rigidních vnitřních pravidel, avšak podle jejího názoru šlo o dlouhodobě a úmyslně vytvořený mechanismus vyvádění stipendijních prostředků mimo účetní a kontrolní systém univerzity. Poukázala na to, že obžalovaný nikdy neusiloval o změnu interních pravidel ani nesdělil, že by potřeboval finanční prostředky nad schválený rámec.

9. Podstatou věci nebylo samotné přiznávání stipendií, ale předem dohodnuté vracení vyplacených částek studujícími a jejich převádění mimo standardní dispozici univerzity, včetně převodů na soukromý účet obžalovaného. Tvrzení o dobrovolnosti jednání studujících podle ní nevylučuje zneužití jejich postavení a vztahu závislosti vůči [redacted]. Za zásadní lze považovat opakování celého postupu, předchozí dohody, předávání peněz v hotovosti či jejich převody na soukromý účet obžalovaného a absenci řádné účetní evidence.

10. Poškozená rovněž zdůraznila zvýšenou společenskou škodlivost jednání obžalovaného, který jako nejvyšší představitel fakulty zneužil své autority vůči studujícím a opakovaně je zapojoval do mechanismu vyvádění finančních prostředků z univerzitního systému. Podle ní nešlo o jednorázové pochybení, ale o systematický a dlouhodobě používaný postup. K obhajobě založené na tvrzení, že fakulta měla z jednání obžalovaného prospěch, uvedla, že fotografie či ohledání údajně pořízených věcí nemohou prokázat původ finančních prostředků, jejich zaevidování ani souvislost s konkrétními vrácenými stipendii. I případné použití části peněz ve prospěch fakulty nemůže legitimizovat obcházení rozpočtových, účetních a kontrolních pravidel univerzity.

11. K námitce obžalovaného, že obdobné nedostatky byly zjištěny i na jiných fakultách uvedla, že zjištěné administrativní vady stipendijní agendy nelze srovnávat s opakovaným přiznáváním stipendií spojeným s jejich vracením a následným nakládáním s prostředky mimo účetní systém. Poukázala na výsledky auditů a na skutečnost, že ani po zřízení anonymního oznamovacího kanálu nebyly z jiných fakult oznámeny obdobné případy.

12. Odmítla argument obhajoby zpochybňující věrohodnost některých svědků. Uvedla, že funkční vztah svědka [redacted] ([redacted]U) k poškozené instituci ani případné osobní vztahy samy o sobě nezakládají nevěrohodnost svědeckých výpovědí. Současně poukázala na to, že i osoby podporující verzi obhajoby mohou mít vlastní zájem na výsledku řízení. K samotné rezignaci obžalovaného sdělila, že k ní došlo až po odhalení a zveřejnění celé záležitosti, nevyvrací skutkové závěry soudu a nelze ji považovat za okolnost oslabující závěr o vině. Profesní, reputační a finanční dopady rezignace označila za přirozený důsledek jednání obžalovaného.

13. Nakonec odmítla tvrzený rozpor v argumentaci soudu I. stupně. Podle jejího názoru soud správně dovodil, že i kdyby bylo prokázáno použití části prostředků ve prospěch fakulty, nemělo by to vliv na právní posouzení věci, neboť rozhodující je vyvedení prostředků mimo kontrolní systém univerzity. Za popsaného stavu vyjádřila názor, že rozhodnutí okresního soudu je věcně správné, a to včetně výroku o náhradě škody. Navrhla, aby krajský soud odvolání obžalovaného zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

14. Krajský soud v Plzni přezkoumal napadený rozsudek a jemu předcházející řízení v rozsahu a způsobem, který mu ukládá § 254 trestního řádu. V daném případě přezkoumával rozsudek ve výroku o vině i v navazujících výrocích o trestu a náhradě škody. Odvolací soud přihlíží zejména k námitkám vzneseným v podaném odvolání. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány přihlíží jen tehdy, pokud měly vliv na správnost výroků, proti němuž bylo podáno odvolání. V daném případě dospěl k závěru, že řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, proběhlo procesně bezvadným způsobem. Soud I. stupně provedl dokazování v dostatečném rozsahu tak, aby mohl učinit správné skutkové i právní závěry. Provedené důkazy hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a své závěry přesvědčivě vysvětlil v odůvodnění rozsudku. Odvolací soud je hodnocením důkazů provedeným soudem I. stupně vázán s výjimkou těch důkazů, které by sám ve veřejném zasedání znovu provedl.

15. Odvolací soud souhlasí s obhajobou, že napadený rozsudek trpí ve vztahu k jednáním uvedeným pod body 41) a 42) skutkové věty podstatnou vadou ve výroku o vině. Ačkoli soud prvního stupně k těmto jednáním provedl dostatečné dokazování, skutkové závěry, které z provedených důkazů vyplývají, nepromítl do skutkové věty. Ve výroku je toliko uvedeno, že svědkyni [redacted] bylo přiznáno a následně vyplaceno mimořádné stipendium, aniž by byly popsány konkrétní skutkové okolnosti, z nichž by bylo patrné, jaké jednání je obžalovanému kladeno za vinu a v čem spočívala jeho účast na posuzované trestné činnosti. Takto formulovaný výrok neobsahuje úplný popis skutku v rozsahu nezbytném pro jeho individualizaci a pro přezkum správnosti právního posouzení věci.

16. Krajský soud současně přisvědčil námitce obžalovaného poukazující na částečný nesoulad mezi vyhlášeným rozsudkem a jeho písemným vyhotovením, jakož i námitce nesprávného označení zákonného ustanovení vztahujícího se k podmíněnému odsouzení. Souhrn uvedených pochybení vedl odvolací soud k závěru, že napadený rozsudek je ve vztahu k bodům 41) a 42) skutkové věty zatížen vadou bránící jeho řádnému přezkumu, tedy v tomto rozsahu trpí částečnou nepřezkoumatelností. Současně bylo nezbytné odstranit rozpor mezi vyhlášeným rozsudkem a jeho písemným vyhotovením. Za této situace odvolací soud shledal odvolání obžalovaného zčásti důvodným, napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušil, doplnil potřebná skutková zjištění a při zachování výsledků provedeného dokazování nově formuloval výrok tak, aby odpovídal skutkovým zjištěním učiněným na podkladě provedených důkazů a současně odstranil zjištěné vady původního rozhodnutí.

17. Obecně lze konstatovat, že skutková zjištění soudu prvního stupně jsou (až na jednání pod body 41) a 42)) správná, úplná a mají oporu v provedeném dokazování. Pokud odvolací soud zjistil v některých dílčích směrech pochybení soudu prvního stupně, jednalo se zpravidla o nepřesnosti, které neměly vliv na správnost skutkových závěrů, právní posouzení věci ani na zákonnost napadeného rozhodnutí.

18. Přistoupil-li odvolací soud k úpravě úvodní části skutkové věty, učinil tak při plném respektování skutkového stavu zjištěného soudem prvního stupně a výhradně za účelem jejího uvedení do souladu se skutkovými zjištěními rozhodnými pro posouzení objektivní i subjektivní stránky posuzovaného trestného činu. Ze skutkové věty proto vypustil údaje o době, kdy byl obžalovaný pověřen vedením F[redacted], a kdy byl následně jmenován jejím [redacted], neboť tyto skutečnosti nepředstavují okolnosti rozhodné pro vymezení skutku ani pro jeho právní posouzení. Pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného je podstatné, v jakém období se trestně právně relevantního jednání dopouštěl a v jakém postavení tak činil, nikoli konkrétní okamžik, kdy byl vedením fakulty pověřen nebo kdy byl do funkce [redacted] jmenován.

19. Krajský soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, podle něhož mimořádná stipendia, která byla studentům přiznána a vyplacena, nebyla přiznána oprávněně vůbec, tedy ani zčásti. Za této situace by bylo v rozporu se zjištěným skutkovým stavem, aby skutková věta obsahovala tvrzení, že obžalovaný vydával rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií z oprávněného důvodu, avšak v nepřiměřené výši. Jak totiž okresní soud výslovně uvedl v odůvodnění svého rozsudku, stipendia nebyla studentům od počátku přiznávána jako odměna za jejich mimořádnou aktivitu v rámci studia, nýbrž za účelem vyvádění finančních prostředků z majetku [redacted]U a následné realizace různých finančních transakcí bez vědomí univerzity.

20. Se závěrem nalézacího soudu o spáchání skutku v přímém úmyslu nebyla v souladu ani formulace skutkové věty, podle níž byl obžalovaný předem pouze srozuměn s tím, že si od studentů nechá vyplatit navýšenou nebo celou přiznanou částku stipendia. Takové vyjádření odpovídá spíše nepřímému úmyslu. Ze skutkových zjištění však vyplývá, že obžalovaný jednal zcela záměrně a jeho jednání bylo od počátku cíleno na získání takto vyplacených finančních prostředků. I v tomto směru proto byla skutková věta odpovídajícím způsobem upravena. Jinak se jednalo pouze o formulační změny, které neměly vliv na skutková zjištění učiněná soudem prvního stupně ani na jejich právní posouzení.

21. Obžalovaný namítl rozpor mezi vyhlášeným zněním napadeného rozsudku a jeho písemným vyhotovením. Poslechem zvukového záznamu z hlavního líčení odvolací soud zjistil, že tato námitka je důvodná. V bodě 2) skutkové věty nebylo při vyhlášení rozsudku, na rozdíl od jeho písemného vyhotovení, uvedeno datum vyplacení části přiznaného stipendia [redacted] dne 15. 4. 2019. Obdobně byly v bodech 3), 9), 11), 43) a 45) při vyhlášení rozsudku nesprávně uvedeny roky narození studentů [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted]. V bodě 13) byl zjištěn rozpor mezi vyhlášeným zněním rozsudku a jeho písemným vyhotovením v datu vydání rozhodnutí obžalovaným, přičemž správně se jednalo o datum 1. 8. 2019, nikoli 11. 8. 2019. Rovněž v bodech 49), 50), 51) a 54) byla při vyhlášení rozsudku nesprávně uvedena jednací čísla rozhodnutí, zatímco v písemném vyhotovení byla tato čísla uvedena správně. Uvedené nesrovnalosti vznikly zjevně pochybením při vyhlášení rozsudku a netýkaly se jeho věcného obsahu ani právního posouzení skutků. K odstranění rozporů mezi vyhlášeným zněním rozsudku a jeho písemným vyhotovením odvolací soud doplnil dokazování příslušnými listinami a následně výrok rozsudku vyhlásil v odpovídajícím znění.

22. Pokud obhajoba namítala nesprávnou posloupnost jednotlivých bodů skutkové věty, lze jí v tomto směru přisvědčit. U jednání uvedeného pod bodem 16) pak byl zjištěn nesoulad spočívající v nesprávně vyhlášeném datu vyplacení částky 10 000 Kč studentem [redacted] na bankovní účet č. [redacted]. Zatímco ve skutkové větě je správně uvedeno datum 30. 10. 2019, při vyhlášení rozsudku bylo chybně uvedeno datum 30. 11. 2019. Přisvědčit lze obhajobě také v tom, že okresní soud při vyhlášení rozsudku nesprávně označil ustanovení, podle něhož byl obžalovaný odsouzen. V písemném vyhotovení rozsudku je správně uvedeno ustanovení § 220 odst. 2 tr. zákoníku, zatímco při vyhlášení rozsudku soud uvedl, že obžalovaného odsuzuje podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku. Odvolací soud dále doplnil do právní věty rozsudku, v části vymezující znaky skutkové podstaty trestného činu, chybějící údaj o tom, že obžalovaný způsobil [redacted]U škodu nikoli malou. Ve všech uvedených případech se jednalo o pochybení, která lze v souhrnu označit za chyby z nepozornosti. Jak již bylo uvedeno výše, tato pochybení bylo možné odstranit opětovným vyhlášením rozsudku odvolacím soudem.

23. Krajský soud dále doplnil dokazování ve vztahu k jednání popsanému pod body 41) a 42) skutkové věty. V tomto směru lze přisvědčit obhajobě, že skutková věta rozsudku obsahovala pouze tvrzení, že obžalovaný jako [redacted] fakulty dne 1. 2. 2021 a dne 26. 2. 2021 přiznal studentce [redacted] mimořádné stipendium za natáčení a COVID ve výši 7 000 Kč (bod 41)) a 3 000 Kč (bod 42)). Opomenuta však byla další část skutkového děje, spočívající v tom, že po připsání

těchto mimořádných stipendií na účet [redacted] dal obžalovaný studentce pokyn k převodu částky 8 300 Kč na bankovní účet č. [redacted], jehož majitelkou byla [redacted], nar. [redacted], s poznámkou „Malování P[redacted]“, přičemž k tomuto převodu došlo dne 17. 3. 2021. Před provedením této nápravy krajský soud doplnil dokazování listinnými důkazy, a to výpisem z účtu [redacted], z něhož vyplývá odchozí platba ze dne 17. 3. 2021 ve výši 8 300 Kč na účet [redacted], a dále SMS komunikací mezi svědkyní [redacted] a obžalovaným. Tato komunikace dokládá, že obžalovaný svědkyni udělil pokyn k převodu uvedené částky, za převod jí poděkoval a instruoval ji, jaký údaj má uvést do poznámky k platbě (č. l. 358).

24. Další námitky obhajoby se týkaly skutkových a právních závěrů okresního soudu. Tyto lze shrnout následovně.

25. Soud I. stupně dospěl k závěru, že obžalovaný, jako osoba pověřená [redacted] vedením P[redacted] a následně [redacted] fakulty v letech 2019 až 2022 dlouhodobě a systematicky rozhodoval o přiznávání mimořádných stipendií vybraným studentům a dalším osobám tak, že již předem věděl, že podstatná část, případně celá vyplacená částka mu bude následně vrácena v hotovosti nebo převedena na jím určené účty. Tímto způsobem vytvořil mimo kontrolu univerzity neformální finanční fond, se kterým nakládal výhradně podle vlastního uvážení, bez účetní evidence a bez vědomí zaměstnavatele. Celkem tak bylo prostřednictvím 55 dílčích útoků vyplaceno 765 000 Kč.

26. Podle názoru nalézacího soudu příjemci stipendií byli s tímto mechanismem předem seznámeni a věděli, že značnou část prostředků mají obžalovanému vracet. Rozhodnutí o přiznání stipendií podle soudu neodpovídala skutečnosti, obsahovala nepravdivé či účelově vytvořené důvody a v řadě případů byla stipendia přiznána ve výši zjevně neodpovídající v rozhodnutí deklarované činnosti. Soud rovněž konstatoval, že škoda vznikla již okamžikem výplaty prostředků z účtu univerzity na účty příjemců, neboť tím byly finanční prostředky vyvedeny z dispozice a kontroly poškozené univerzity.

27. Obhajobu, že peníze byly následně používány na nákup vybavení, služby či jiné výdaje ve prospěch fakulty, nalézací soud neakceptoval. Uvedl, že i kdyby tomu tak bylo, šlo by o následné nakládání s prostředky získanými nezákonným způsobem, mimo účetní evidenci a bez souhlasu univerzity. I kdyby obžalovaný finanční prostředky použil na služby, nákup věcí ve prospěch univerzity či studentů, jednalo by se po dokonání trestného činu o dodatečné odstraňování škodlivého následku. Podle soudu navíc nebylo spolehlivě prokázáno, v jakém rozsahu byly takové výdaje skutečně realizovány, a žádný z případně pořízených předmětů nebyl řádně převeden do majetku univerzity.

28. Pokud jde o právní kvalifikaci dospěl okresní soud k závěru, že obžalovaný porušil zákonné i smluvně převzaté povinnosti při správě cizího majetku, zejména povinnost řádně hospodařit se svěřenými prostředky a chránit majetkové zájmy zaměstnavatele. Jako [redacted] byl osobou se zvlášť uloženou povinností hájit zájmy poškozené univerzity a této povinnosti se vědomě zpronevěřil. Skutek posoudil jako pokračující (podle § 116 trestního zákoníku) přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle §220 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

29. S hodnocením okresního soudu se odvolací soud v obecné rovině plně ztotožňuje a neshledává v něm žádných pochybení. Lze přisvědčit jeho závěru, že obžalovaný vědomě vytvořil systém vyvádění finančních prostředků ze stipendijního fondu prostřednictvím nepravdivých rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií, čímž porušoval své povinnosti při správě cizího majetku. Byl si vědom svých povinností chránit majetek poškozené i interních a právních předpisů upravujících nakládání s ním. Jejich neznalost ostatně nenamítá ani ve svém odvolání. Ve shodě s názorem okresního soudu považuje krajský soud za nerozhodné, zda byly některé z takto získaných prostředků následně použity na pořízení vybavení, úhradu služeb či financování akcí souvisejících s činností fakulty. Takový postup totiž univerzitě zcela znemožňoval kontrolovat, o jakých výdajích

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

bude rozhodováno, zda jsou potřebné, hospodárné a účelné a zda odpovídají pravidlům nakládání s veřejnými prostředky. V této souvislosti lze poukázat například na výdaje spojené s akcí „Grilování s [redacted]“, včetně nákupu alkoholických nápojů, dále na úhradu obědů pro jiné osoby či formálních večeří. Takové výdaje nelze považovat za nezbytné a odůvodněné náklady, které by měly být hrazeny poškozenou, a to dokonce ze stipendijního fondu, který je navíc určen k finanční podpoře a odměňování studentů. Finanční prostředky byly vyvedeny mimo účetní evidenci a schvalovací mechanismus, čímž byla univerzita zbavena možnosti o jejich použití vůbec rozhodovat.

30. Ve vztahu k tvrzeným stavebním a rekonstrukčním pracím je nutné uvést, že budovy a další nemovitý majetek náležely univerzitě, nikoliv F[redacted] vedené obžalovaným. Fakulta nebyla vlastníkem tohoto majetku a [redacted] proto nebyl oprávněn svévolně rozhodovat o jeho stavebních úpravách nebo rekonstrukcích. Jakékoli stavební zásahy bylo možné realizovat pouze se souhlasem univerzity a za podmínek vyplývajících z jejích vnitřních předpisů. I kdyby tedy byly finanční prostředky skutečně použity na stavební práce či rekonstrukce užívaných prostor, nemohlo to legitimizovat jejich předchozí vyvedení ze stipendijního fondu. Pokud obžalovaný namítal nepřiměřenou rigiditu interních předpisů upravujících hospodaření s prostředky univerzity, pak ani případná důvodnost této námitky nic nemění na skutečnosti, že byl povinen uvedené předpisy dodržovat a nebyl oprávněn je obcházet. Ostatně určitá míra přísnosti těchto pravidel má své opodstatnění, neboť slouží k zajištění kontroly nakládání s prostředky univerzity. Lze také souhlasit s názorem okresního soudu, že obžalovaný svým jednáním snížil objem finančních prostředků stipendijního fondu, které mohly být poskytnuty jiným studentům.

31. Nalézací soud tedy došel ke správnému názoru, že obžalovaný záměrně vydával rozhodnutí, o nichž předem věděl, že neodpovídají realitě a jsou lživá. Pokud jejich obsah vytvářel cíleně v rozporu s realitou, není rozhodné, zda si studenti část finančních prostředků ponechali či je v plném rozsahu předali obžalovanému. Jednalo se o rozhodnutí nezákonná. Proto lze soudu I. přisvědčit, že při posuzování výše škody je nutné vycházet ze souhrnu všech přiznaných a následně fakultou vyplacených stipendií.

32. Je nutno poukázat i na postavení obžalovaného v rámci akademické samosprávy. Jako [redacted] fakulty zastával jednu z nejvýznamnějších funkcí na vysoké škole a byl osobou, od níž bylo možné oprávněně očekávat důsledné respektování právních předpisů, vnitřních pravidel univerzity a zásad řádného hospodaření s veřejnými prostředky. Vzhledem ke svému postavení měl jít příkladem nejen zaměstnancům fakulty, ale i studentům, kterým měl svým jednáním demonstrovat odpovědný výkon svěřené funkce. Namísto toho však vytvořil a dlouhodobě udržoval systém nakládání s finančními prostředky mimo standardní kontrolní a schvalovací mechanismy univerzity. Zneužití důvěry spojené s postavením [redacted] tak podle odvolacího soudu zvyšovalo společenskou škodlivost jeho jednání a významně se promítalo do hodnocení jeho viny i závažnosti spáchaného trestného činu.

33. K jednotlivým námitkám obžalovaného uplatněných v odvolání lze za popsaného stavu uvést následující skutečnosti.

34. Obžalovaný namítal, že soud hodnotil důkazy jednostranně a některé jím navrhované důkazy vůbec neprovedl. S těmito námitkami se však odvolací soud neztotožnil. Soud prvního stupně postupoval důsledně v souladu s § 2 odst. 5, odst. 6 tr. řádu, provedl dokazování v rozsahu nezbytném pro spolehlivé zjištění skutkového stavu a všechny provedené důkazy pečlivě vyhodnotil, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech. Nelze proto přisvědčit tvrzení obžalovaného, že důkazy hodnotil jednostranně nebo výlučně v jeho neprospěch. Dospěl-li soud prvního stupně k závěru, že v případě výdajů, které obžalovaný označoval za potřebné a účelné, nešlo pouze o nestandardní způsob převod finančních prostředků prostřednictvím

studentů, ale o trestnou činnost, jejímž důsledkem vznikla [redacted]U škoda, považuje odvolací soud tento závěr s ohledem na shora uvedené skutečnosti za správný. Okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně, logicky a přesvědčivě rozvedl úvahy, z nichž vycházel při hodnocení důkazů i při formulaci skutkových zjištění.

35. Pokud jde o návrh na doplnění dokazování ohledáním věcí, které měl obžalovaný podle svého tvrzení pořídit ve prospěch poškozené a které se měly nacházet v jejích skladových prostorách, soud prvního stupně tento důkaz neprovedl. Důvody tohoto postupu podrobně vysvětlil v odstavci 23. odůvodnění rozsudku. Odvolací soud se s těmito závěry plně ztotožňuje, proto také souhlasí s názorem soudu prvního stupně, že provedení navrhovaného důkazu bylo nadbytečné. Nalézací soud správně poukázal na skutečnost, že obžalovaný nezpochybňoval, že předmětné věci nejsou vedeny v evidenci majetku poškozené. Navíc krajský soud souhlasí s názorem poškozené, pokud uvedla, že fotografie či ohledání údajně pořízených věcí nemohou prokázat původ finančních prostředků, jejich zaevidování ani souvislost s konkrétními vrácenými stipendii. I kdyby byla použita část peněz ve prospěch fakulty, nemůže legitimizovat obcházení účetních a kontrolních pravidel univerzity. Současně by k tomu došlo až po dokonání trestné činnosti obžalovaného. Tato skutečnost by proto nemohla mít význam pro posouzení jeho trestní odpovědnosti.

36. Namítala-li obhajoba, že nalézací soud hodnotil svědecké výpovědi jednostranně, když studenti začali o celé věci vypovídat až po její medializaci, a to v reakci na e-mailovou výzvu [redacted], nikoli z vlastní iniciativy, a dále poukazovala na skutečnost, že žádný ze studentů postup obžalovaného neodmítl, netvrdil, že by mu bylo vyhrožováno, ani neuvedl, že by byl vydírán, neshledal odvolací soud v tomto směru žádné pochybení okresního soudu při hodnocení důkazů. Všichni vyslechnutí svědci vypovídali spontánně, s výjimkou svědka [redacted], který využil svého zákonného práva odepřít výpověď. Soud přitom jejich výpovědi nehodnotil izolovaně, ale v jejich vzájemných souvislostech a v kontextu ostatních provedených důkazů. Jak správně uvedla poškozená ve svém vyjádření k odvolání, jednalo se o studenty [redacted]U, kteří se zjevně neodvážili oponovat nejvyššímu představiteli fakulty. V průběhu studia byli na jeho postavení do určité míry závislí a mohli pociťovat obavu z případných negativních důsledků odmítnutí žádosti, a to bez ohledu na skutečnost, že je obžalovaný přímo nevyučoval ani nezkoušel. Někteří z nich pak měli s obžalovaným bližší vztah, proto mu zřejmě nechtěli uškodit. Lze tak dopět k závěru, že v době skutku nebylo v jejich zájmu na jednání obžalovaného upozorňovat.

37. Nadto nebylo povinností svědků (studentů) znát systém hospodaření a financování univerzity ani posuzovat, zda zvolený postup byl legitimní a v souladu s vnitřními předpisy poškozené či obecně závaznými právními předpisy. Těmito znalostmi měl naopak disponovat především obžalovaný. I za situace, kdy by si studenti byli vědomi protiprávnosti jeho postupu a bylo by možné uvažovat o jejich účasti na jeho jednání například ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, není jejich jednání s ohledem na zásadu obžalovací předmětem tohoto trestního řízení.

38. Z provedeného dokazování vyplývá, že podnět nejen k medializaci celé věci, ale následně i k zahájení trestního řízení proti obžalovanému, vzešel od svědkyně [redacted]. Nalézací soud se otázkou věrohodnosti její výpovědi zabýval velmi podrobně. Pro stručnost lze odkázat na jeho pečlivé odůvodnění, s nímž se odvolací soud plně ztotožňuje. Jak okresní soud správně zdůraznil, výpověď svědkyně nehodnotil izolovaně ani selektivně, nýbrž v souvislosti s ostatními provedenými důkazy. Nelze mu proto vytýkat, že na jedné straně připustil možnost, že prvotním motivem svědkyně k podání podnětu k medializaci věci mohla být pomsta či žárlivost, avšak současně její výpověď neoznačil za nevěrohodnou. K tomuto závěru dospěl právě na základě hodnocení dalších provedených důkazů, které její tvrzení podporují a potvrzují.

39. Pokud jde o svědka [redacted], [redacted] univerzity, výstižně se k této námitce vyjádřila poškozená, která ji označila za bezpředmětnou. Svědek totiž v době spáchání skutku ani v době jeho následné medializace nepůsobil ve funkci [redacted] a nepodílel se na vedení univerzity. Nebyl proto dán žádný důvod zpochybňovat věrohodnost jeho výpovědi. Ačkoliv připustil pochybení zjištěná v rámci provedeného auditu při rozhodování o mimořádných stipendiích i na jiných fakultách, podle jeho názoru se jednalo o pochybení méně závažného charakteru. S ohledem na provedené listinné důkazy nelze výsledky kontroly v tomto směru bagatelizovat, neboť byla zjištěna závažná pochybení i na dalších fakultách. Jak však správně uvedl okresní soud, posouzení poměrů na jiných fakultách není předmětem tohoto trestního řízení. Současně poškozená ve svém vyjádření příléhavě poukázala na to, že na výzvu [redacted] se nepřihlásil nikdo z jiné fakulty s tvrzením, že by byl [redacted] vyzván k vrácení stipendia, jež mu bylo přiznáno, a to zcela nebo zčásti. Ani případné zjištění obdobné praxe na jiných fakultách by přitom nemělo žádný vliv na trestní odpovědnost obžalovaného ani na společenskou škodlivost jeho jednání. Naopak, pokud by si obžalovaný byl existence takové praxe na jiných fakultách vědom, měl o to větší důvod takovým způsobem nepostupovat a na uvedené skutečnosti upozornit vedení univerzity, případně orgány činné v trestním řízení.

40. Další námitky obžalovaného směřovaly proti právnímu posouzení věci. Podle jeho názoru soud prvního stupně na jedné straně uznal, že byl oprávněn rozhodovat o přiznání mimořádných stipendií a že důvodem jejich přiznání byly „případy zvláštního zřetele hodné“, na straně druhé však dospěl k závěru, že jeho rozhodnutí lze považovat za neplatná a že na jejich základě neměly být vyplaceny žádné finanční prostředky. Soud si podle obžalovaného současně zaměnil pojmy nezákonnosti, přezkoumatelnosti či zrušitelnosti správního aktu s jeho formální neplatností. Dále namítal, že okresní soud v odůvodnění připustil, že studenti věděli o záměrném navýšení stipendií, z čehož vyplývá, že alespoň část vyplacených prostředků představovala stipendia legitimní. Nesouhlasil proto se závěrem, podle něhož výše způsobené škody odpovídá součtu všech vyplacených stipendií. Ačkoli nalézací soud připustil, že stanovení té části stipendií, na niž by studentům vznikl oprávněný nárok, by bylo problematické, zároveň dospěl k závěru, že obžalovaný způsobil poškozené škodu v celkové výši 765 000 Kč.

41. Podle obžalovaného se soud dále nezabýval otázkou, jakým způsobem byly finanční prostředky vrácené studenty následně využity pro potřeby fakulty, ani tím, zda lze odtok prostředků ze stipendijního fondu bez dalšího ztotožnit se vznikem škody v trestněprávním smyslu. Okresní soud považoval tvrzení obžalovaného, že finanční prostředky získané z vyplacených stipendií použil ve prospěch poškozené, za bezpředmětné. Obhajoba však tuto okolnost považuje za zásadní. I pokud by byl přijat závěr okresního soudu, že se jednalo o nakládání s finančními prostředky poškozené až po dokonání trestné činnosti, měla by tato skutečnost význam přinejmenším z hlediska ukládání trestu. Touto otázkou se však soud podle obžalovaného nezabýval. V rámci odůvodnění peněžitého trestu pouze konstatoval, že obžalovaný trestnou činností získal výrazný majetkový prospěch, přitom podle jeho tvrzení byly předmětné finanční prostředky využity pro potřeby fakulty.

42. V této souvislosti je třeba uvést, že obžalovaný byl jako [redacted] F[redacted] oprávněn vydávat rozhodnutí o přiznání mimořádného stipendia. Toto jeho oprávnění vyplývalo ze zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, a ze stipendijního řádu poškozené. Stipendijní řád současně stanoví podmínky pro přiznání tohoto druhu stipendia. Rozhodnutí [redacted] je nepochybně správním aktem. Ustanovení § 68 odst. 5 zákona o vysokých školách stanoví, že odvolacím správním orgánem je [redacted]. Přestože citovaný zákon výslovně neukládá povinnost rozhodnutí odůvodnit, je zřejmé, jak správně uvedl okresní soud, že takové rozhodnutí podléhá přezkumu [redacted]. Rozhodnutí vydaná obžalovaným však za přezkoumatelná považovat nelze. Neobsahují totiž konkretizaci činnosti, za kterou byla jednotlivým studentům mimořádná stipendia přiznána. Nejčastěji je jako důvod uvedena „práce pro fakultu“ bez jakéhokoli bližšího upřesnění. I v případech, kdy je důvod

vymezen konkrétněji, jde pouze o velmi obecná označení, jako jsou natáčení, Covid, spolupráce při přípravném týdnu pro studenty prvních ročníků nebo kurzy první pomoci.

43. Podle stipendijního řádu přitom lze mimořádné stipendium přiznat zejména za mimořádné výzkumné, vývojové, inovační, umělecké či jiné tvůrčí výsledky přispívající k prohloubení znalostí, za účast na výzkumné, vývojové a inovační činnosti, v případě tíživé sociální situace studenta, na podporu studia v zahraničí nebo v České republice, případně z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele. Okresní soud správně poukázal na to, že z předmětných rozhodnutí nevyplývá konkrétní důvod, pro který bylo stipendium přiznáno. Lze proto pouze dovozovat, že mohlo jít o stipendium udělené z důvodů hodných zvláštního zřetele. Takový závěr však ze samotných rozhodnutí nevyplývá. Z žádného z nich navíc nelze zjistit, že by jednotliví studenti vyvíjeli mimořádnou aktivitu nebo vykonali konkrétní činnost, která by přiznání mimořádného stipendia odůvodňovala.

44. Pokud nalézací soud v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že by bylo problematické zjistit, jaká část stipendia byla v jednotlivých případech oprávněná, vyjádřil se v tomto směru poněkud nepřesně. V konečném důsledku však dospěl ke správnému závěru, s nímž se odvolací soud ztotožňuje. Jedná se o závěr, dle kterého částky vyplacené ve všech 55 případech nelze považovat za řádně přiznaná a vyplacená mimořádná stipendia. Z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný nevydával rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií za účelem ocenění mimořádné činnosti či výsledků studentů ve smyslu stipendijního řádu, ale proto, že potřeboval získat finanční prostředky k jinému účelu, jehož financování mu nastavený systém hospodaření univerzity neumožňoval. Tento systém podléhal stanoveným pravidlům a kontrolním mechanismům. Cílem obžalovaného bylo převést finanční prostředky z majetku univerzity a následně sám rozhodovat o jejich použití.

45. Již ze samotné podstaty stipendijního fondu vyplývá, že prostředky z něj lze použít pouze k poskytování stipendií, nikoli k financování jiných aktivit. Obžalovaný svým postupem fakticky vyloučil poškozenou z rozhodování o nakládání s těmito finančními prostředky. Nalézací soud proto správně uzavřel, že trestný čin byl v jednotlivých případech dokonán okamžikem připsání finančních prostředků na účty studentů. Z hlediska trestní odpovědnosti je následně nerozhodné, jakým způsobem bylo s těmito prostředky dále nakládáno. Obhajoba obžalovaného, že finanční prostředky byly využívány k nákupu věcí nebo služeb potřebných pro fakultu, není podstatná. O jejich použití totiž rozhodoval výlučně obžalovaný, aniž by poškozená měla možnost se k takovému postupu vyjádřit a posoudit, zda by příslušné výdaje považovala za přijatelné. I když byl systém hospodaření a financování poškozené nastaven restriktivně, byl obžalovaný povinen jej respektovat. Ostatně z listinných důkazů předložených poškozenou vyplývá, že obžalovaný současně využíval i legitimní způsoby financování různých potřeb fakulty (včetně těch drobných).

46. Nalézací soud rovněž správně poukázal na to, že nic z toho, co bylo z uvedených prostředků pořízeno či financováno, například akce „Grilování s [redacted]“ nebo formální večeře, příspěvky studentům na akce, které nepořádala univerzita apod., nepřešlo do majetku univerzity. Zajištění potřebných pomůcek, vybavení, stavebních úprav, rekonstrukčních prací či výmalby přitom mělo probíhat prostřednictvím standardních mechanismů hospodaření univerzity. Obžalovaný však poškozenou z tohoto rozhodovacího procesu zcela vyloučil. Ani případná skutečnost, že by se některé z pořízených věcí dosud nacházely ve skladových prostorách fakulty, nemůže na uvedeném závěru nic změnit. Tyto věci totiž nikdy nebyly zaevidovány jako majetek poškozené. Pokud jde o gastronomické akce spojené s nákupem alkoholických nápojů, soud prvního stupně důvodně poznamenal, že je přinejmenším sporné, zda by poškozená měla zájem takové výdaje financovat. Tím méně lze odůvodnit použití prostředků stipendijního fondu k úhradě formálních večeří. Totéž platí také pro soukromá soustředění studentů, která nebyla organizována univerzitou

47. Je tedy nepochybné, že obžalovaný byl oprávněn rozhodovat o přiznání mimořádných stipendií. Pokud však tuto pravomoc využíval k jinému účelu, než ke kterému byla svěřena, a vědomě vydával rozhodnutí nikoliv za účelem odměnění studentů, ale za účelem financování jím určených aktivit, nákupů či služeb, jednalo se o správní akty, které byly od počátku zatíženy nezákonností a vedeny snahou vyvést finanční prostředky z majetku poškozené. V takovém případě nesměřovala rozhodnutí o přiznání stipendia k naplnění účelu stipendijního fondu, ale k vytvoření mechanismu, jehož prostřednictvím byly finanční prostředky převáděny mimo standardní kontrolní a schvalovací procesy. Pokud část vyplacených prostředků zůstala jednotlivým studentům, jednotlivá rozhodnutí neprokazovala, že by jim tato částka či její část podle pravidel pro přiznávání mimořádných stipendií skutečně náležela.

48. Obžalovaný dále poukázal na skutečnost, že bezprostředně po medializaci věci rezignoval na svou funkci, což podle něj představovalo projev odpovědnosti, aby již samotná existence podezření nebyla nadále spojována s výkonem funkce [redacted] a nepoškozovala dobré jméno univerzity. K této argumentaci se výstižně vyjádřila poškozená, když uvedla, že obžalovaný rezignoval až poté, co byla záležitost odhalena a medializována. Nešlo tedy o jeho předchozí dobrovolné rozhodnutí. Následky spojené s rezignací jsou v daném případě důsledkem zneužití funkce obžalovaným. S uvedeným názorem se krajský soud plně ztotožňuje.

49. Okresní soud jednání obžalovaného správně právně kvalifikoval jako pokračující přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Odvolací soud v tomto směru pouze doplnil chybějící část právní věty vztahující se k zákonnému znaku tohoto trestného činu spočívajícímu ve způsobení škody nikoli malé, tedy škody přesahující podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku částku 50 000 Kč. Jinak soud prvního stupně použitou právní kvalifikaci podrobně a přesvědčivě odůvodnil, přičemž s ohledem na shora uvedené závěry krajského soudu lze pro stručnost na jeho odůvodnění odkázat. Totéž platí i pro názor soudu prvního stupně, že se jednalo o pokračující trestný čin ve smyslu § 116 tr. zákoníku.

50. Odvolací soud se rovněž ztotožňuje se závěrem nalézacího soudu ohledně formy zavinění. S ohledem na způsob provedení činu jednal obžalovaný nepochybně v přímém úmyslu. Již od počátku jednal cíleně a s vědomím, že svým svévolným postupem poruší oprávněné zájmy poškozené, neboť zcela vědomě nakládal s jejími finančními prostředky v rozporu s vnitřními předpisy i obecně závaznými právními normami. Nelze přisvědčit námitce obhajoby, že se měl okresní soud zabývat formou zavinění u každého dílčího útoku samostatně. Všechny dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem a v souhrnu naplňovaly skutkovou podstatu téhož trestného činu, současně byly spojeny stejným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí i souvislostí v předmětu útoku.

51. Co lze nalézacímu soudu vytknout je skutečnost, že v rámci právní kvalifikace neuvedl a ani neodůvodnil, podle jakého zákona v rámci právního posouzení a v té souvislosti i ukládání trestu postupoval s ohledem na novelizaci trestního zákoníku provedenou zákonem č. 270/2025 Sb. Dle § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl trestný čin spáchán. Podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. V daném případě je pro obžalovaného příznivější právní úprava dle zákona účinného do 31.12.2025 s přihlédnutím k podmínkám ukládání peněžitého trestu. Dle §68 odst. 1 tr. zákoníku je stanovené rozpětí výše peněžitého trestu, který lze pachateli upravit. Oproti předchozí právní úpravě (bylo možné uložit nejvíce 730 celých denních sazeb), se horní hranice trestu odvíjí od horní hranice zákonné trestní sazby trestu odnětí svobody. Aktuálně lze uložit tolik denních sazeb, kolik odpovídá horní hranici trestní sazby odnětí svobody ve dnech za pachatelem spáchaný trestný čin (s omezením uvedeným v odst. 3. uvedeného ustanovení). Proto je nutné ve prospěch obžalovaného postupovat podle zákona účinného do 31.12.2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

52. Pokud jde o nalézacím soudem uložený trest, odvolací soud neshledal důvod ke změně rozhodnutí soudu prvního stupně. Nalézací soud při jeho ukládání postupoval v souladu s kritérii uvedenými v § 39 tr. zákoníku a své úvahy dostatečným způsobem odůvodnil. Při stanovení druhu a výměry trestu správně přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, k osobě obžalovaného i k okolnostem, za nichž byl čin spáchán. Jako okolnost zvyšující závažnost jednání přiléhavě hodnotil zejména skutečnost, že obžalovaný zneužil důvěru spojenou s funkcí, do níž byl zvolen akademickým senátem a která předpokládala odpovědné a transparentní nakládání se svěřenými finančními prostředky. Ve prospěch obžalovaného soud prvního stupně správně zohlednil jeho dosavadní bezúhonný život. Naopak přitěžujícími okolnostmi byly zejména spáchání trestného činu po předchozím uvážení, pokračování v trestné činnosti po delší dobu a způsobení vyšší škody (§ 42 písm. a), k), m) tr. zákoníku). Odvolací soud se s tímto hodnocením ztotožňuje.

53. Za situace, kdy byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v sazbě od šesti měsíců do pěti let, nelze trest odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu tří let považovat za nepřiměřeně přísný. Uložená výměra při dolní hranici zákonné trestní sazby odpovídá závažnosti projednávané trestné činnosti, jejímu dlouhodobému charakteru i rozsahu způsobené škody. Přiměřenost tohoto trestu je navíc třeba posuzovat ve spojení s dalšími uloženými sankcemi, konkrétně s trestem peněžitým a trestem zákazu činnosti. Za nepřiměřeně přísný nelze považovat ani uložený peněžitý trest. Jeho výše zjevně nepřesahuje možnosti obžalovaného, odpovídá jeho majetkovým poměrům (je mimo jiné vlastníkem čtyř nemovitostí) a současně by neměla zmařit nebo podstatně ztížit náhradu škody poškozené.

54. Stejně tak je přiměřený i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnaneckého či jiného obdobného poměru se samostatnou pravomocí nakládat s majetkem pocházejícím z veřejných zdrojů uložený na dobu tří let. Tento trest bezprostředně souvisí s charakterem spáchané trestné činnosti, neboť právě zneužití svěřené pravomoci při nakládání s veřejnými prostředky představovalo podstatu jednání obžalovaného. Stanovenou délku tohoto druhu trestu lze považovat za adekvátní.

55. Pokud obhajoba namítala, že obžalovaný nejednal s cílem vlastního majetkového obohacení, nýbrž v zájmu fakulty a studentů, nejde o okolnost, která by mohla sama o sobě vést k závěru o nepřiměřenosti uloženého trestu. Je především třeba uvést, že soud prvního stupně nikde nedovodil, že by si obžalovaný finanční prostředky přisvojoval nebo je využíval pro svou osobní potřebu. Takový závěr ani z provedeného dokazování nevyplynul. Skutečnost, že nebyl prokázán úmysl osobně se obohatit, však sama o sobě nesnižuje závažnost jednání spočívajícího v dlouhodobém a vědomém obcházení pravidel nakládání s veřejnými prostředky a v jejich používání k účelům, o nichž obžalovaný nebyl oprávněn samostatně rozhodovat. Tuto okolnost soud prvního stupně ve výsledku zohlednil právě tím, že obžalovanému uložil trest při dolní hranici zákonné trestní sazby a jeho výkon podmíněně odložil.

56. Okresní soud správně rozhodl rovněž o povinnosti obžalovaného k náhradě škody. Tento výrok dostatečně odůvodnil. Poškozená uplatnila svůj nárok v adhezním řízení řádně a včas. Pokud obhajoba namítá, že vznik škody ve výši 765 000 Kč nebyl prokázán, nelze se s touto námitkou ztotožnit. Podle § 2900 občanského zákoníku vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby mj. nedošlo k nedůvodné újmě na vlastnictví jiného. Podle § 2910 věty první občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Nalézací soud shledal nárok poškozené zcela opodstatněným, neboť dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo spolehlivě prokázáno, že jí jednáním obžalovaného vznikla škoda v uvedené výši. V odůvodnění svého rozhodnutí přitom podrobně rozvedl skutkové i právní úvahy, z nichž při posouzení nároku vycházel.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

57. Podle názoru odvolacího soudu nalézací soud dospěl ke správnému závěru, že poškozené vznikla škoda v celé výši 765 000 Kč odpovídající souhrnu neoprávněně přiznaných a vyplacených stipendií. Obžalovaný totiž vytvořil mechanismus, jehož prostřednictvím byly finanční prostředky stipendijního fondu vyvedeny z režimu, v němž mohly být použity výlučně k účelu, pro který byly určeny, tj. k poskytování stipendií oprávněným osobám za podmínek stanovených příslušnými předpisy a pravidly poškozené. Tím poškozenou připravil o tyto finanční prostředky a znemožnil jejich využití k účelu, pro který byly určeny.

58. Pro posouzení rozsahu škody není rozhodné, zda následně byly některé takto získané prostředky zcela nebo zčásti použity na výdaje, které mohly být určitým způsobem spojeny s činností fakulty. Takové výdaje totiž nebyly hrazeny způsobem předpokládaným vnitřními předpisy poškozené, nepodléhaly předepsanému schvalovacímu procesu a nebyly financovány ze zdrojů určených k danému účelu. Obžalovaný nebyl oprávněn o takovém použití prostředků stipendijního fondu rozhodovat. Nemohl proto svým vlastním rozhodnutím nahradit vůli poškozené a určovat, jak budou tyto prostředky využity.

59. K námitce obhajoby, že část finančních prostředků měla být použita na stavební úpravy, vybavení pracoviště, společenské akce či jiné potřeby fakulty, lze uvést, že ani případné prokázání takových výdajů by samo o sobě nemohlo vést k závěru, že škoda nevznikla. Škoda totiž nespočívá pouze v úbytku peněžních prostředků, ale v tom, že prostředky účelově určené ke stipendijnímu financování byly bez souhlasu poškozené a mimo stanovený režim použity k jinému účelu. Poškozená tak přišla o možnost s těmito prostředky disponovat v souladu se svými pravidly a použít je k účelu, pro který byly určeny. Provedené dokazování také neprokázalo, že by údajné stavební či rekonstrukční práce byly skutečně realizovány v rozsahu tvrzeném obžalovaným. Současně nebylo zjištěno, že by jednotlivé výdaje byly řádně zaúčtovány, evidovány nebo schváleny způsobem odpovídajícím pravidlům hospodaření poškozené. Poškozená tak neměla možnost ověřit nejen jejich skutečné uskutečnění, ale ani jejich hospodárnost, či účelnost.

60. Za této situace je správný závěr nalézacího soudu, že mezi jednáním obžalovaného a vznikem škody ve výši 765 000 Kč existuje přímá příčinná souvislost. Nebýt neoprávněného postupu obžalovaného, zůstaly by uvedené finanční prostředky součástí stipendijního fondu a poškozená by s nimi mohla nakládat výhradně za podmínek stanovených pro jejich použití. Proto byl nárok poškozené na náhradu škody v celé uplatněné výši důvodný a soud prvního stupně správně rozhodl podle § 228 odst. 1 trestního řádu.

61. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem krajský soud z podnětu podaného odvolání zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a ve věci znovu rozhodl výše popsaným způsobem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního

návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 25. srpna 2026

JUDr. Karel Velek v. r.
předseda senátu

Vypracovala: Mgr. Miriam Kantorová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.